

para Landaburo

Jordi ARQUER
Boite postale 6
Paris - 8.

23

28 d'abril del 1957

Estimat Llopis :

Si el miting d'ahir, degut a la "llauna" del cenetista Liarte, no hagués acabat tant tard, t'hauria demanat si em podies facilitar còpia del document dels monàrquics de l'Interior. Però tenia de córrer per agafar el metro, i així i tot vaig perdre l'enllaç amb l'autobús i vaig haver de fer un troç de camí a peu, sota la pluja, per arribar a casa.

El que no et vaig poder demanar de paraula, t'ho demano ara per escrit. M'interessa molt conèixer "in-extenso" el document de l'Interior que ha suscitat el vostre. T'agrairé, doncs, que me'n facilitis còpia. Gràcies per endavant.

No t'amagaré que m'ha causat una gran decepció el vostre document. No és pas que m'hagi sorprès la signatura del P.S.O.E. i de la U.G.T., ja que el document en qüestió és conseqüent amb el que sempre heu defensat i fonamentalment no difereix en res amb el que signàreu, ja fa alguns anys, amb uns altres monàrquics.

El que és sorprenent és que llavors els partits republicans espanyols, els catalans i els bascs i, àdhuc la C.N.T. col·laboracionista, refusaren de signar-lo i acceptin en canvi el d'ara ...

El que m'ha decepcionat és que no s'hagi consignat, per el mateix període de transició que demana per Espanya un govern provisional ni monàrquic ni republicà que prepari les eleccions, un govern provisional per Catalunya per preparar les seves d'eleccions, en tant que democràcia diferent de l'espanyola, per tal de què el poble català es pronunciï sobre el règim de relació que vulgui tenir amb l'Estat democràtic espanyol. A Catalunya no existeix el problema espanyol de monarquia o república, pel fet de no existir una dinastia catalana. Catalunya és doncs, per definició, republicana. El nostre problema no és de règim sinó d'existència nacional...

El fet de què el secretari del Moviment Socialista de Catalunya, passant per sobre dels acords existents en la nostra organització sobre aquesta qüestió, hagi signat el vostre document, fa que jo no em senti lligat per la seva signatura. Pots creure que li diré oportunament.

Lamento també que la U.G.T., a la qual pertanyo, l'hagi signat, sense preservar el dret de Catalunya a la seva auto-determinació. No deixaré de fer constar la meva protesta.

Jo esperava que el P.S.O.E. i la U.G.T. haurien demanat que figurés en el vostre document aquest dret democràtic elemental i fonamental de Catalunya a la seva auto-determinació i a pronunciar-se lliurement sense confondre's amb la democràcia espanyola. Cap democrata espanyol si de veritat és democrata no hauria pogut negar-s'hi. En tot cas, el P.S.O.E. i la U.G.T. haurien donat l'exemple de comprensió i de generositat i Catalunya els hi ho hauria agraït. Constato amb pena que no ho han fet.

Aquesta posició, meva no és pas d'ara. Al seu temps vaig combatre que els partits catalans discutissin l'Estatut de Catalunya a les Corts d'Espanya amb la intervenció dels diputats catalans i acceptessin l'Estatut que ens concedí les Corts espanyoles. El procediment hauria d'haver estat un altre: representants d'Espanya i de Catalunya, en peu d'igualtat, s'exposaven mútuament sobre quines bases contractuals les dues democràcies podien entendre's. I els acords que haguessin adoptat calia portar-los a la ratificació dels respectius pobles.

? S'anirà ara pel mateix camí del confusionisme i es barrejarà de nou en un sol cos legislatiu els representants d'ambdues democràcies nacionals, que per la llei del nombre forçosament els representants de Catalunya seran dominats pels d'Espanya i les aspiracions dels catalans escarnides per segona vegada?

En tot cas, el vostre document que fa un silenci complert sobre el fet nacional català, no deixa preveure res de bo.

Jo per la meva part, ni com català ni com socialista, no accepto cap disminució del dret de Catalunya a la seva auto-determinació.

Potser alçaras les espatlles amb indiferència i pensaras que la meva opinió compta poc comparant-la amb la signatura dels representants de dos partits catalans. El futur dirà si és la meva opinió isolada o bé si respon a una convicció que comparteixen moltíssims catalans.

He cregut que era un deure meu exposar-te la meva opinió tant per ser fidel al meu pensament com per ser-ho a la nostra amistat i per creure que, entre socialistes, cal dir-nos les coses amb tota claretat.

En espera de la teva resposta ben cordialment et saluda
i estreny la mà

Jordi ARQUER